

continuare din pagina 3

Am experimentat această călăuzire minunată și nu vreau s-o țin doar pentru mine. Ea se referă la maturizarea spirituală și înainte de toate se cuvine să exprim mulțumirea, recunoștința mea Tatălui Ceresc pentru îndelunga Lui răbdare și pentru dorința de creștere spirituală ce mi-a dăruit; apoi fraților și surorilor căci suntem celule aceluiși organism, iar la urmă dar nu ca importanță, fraților din comitet și fratelui pastor pentru deslușirea plină de har a Cuvântului.

Procesul a decurs lent, prea lent, la început și a durat mult până să-mi înving obstacolele interioare, vechi obișnuințe, să ies din zona de confort, să am puterea să transform cunoștințele în acțiuni. Aceste vechi obișnuințe vizau stabilirea priorităților zilnice dar când scuza de care mă prevalam a căzut odată ce am rămas singură, Duhul m-a cercetat și am înțeles că nu este moment mai bun decât acela, căci "Trecutul este istorie, viitorul este un mister, însă prezentul este un dar. De aceea se cheamă "prezent" (în limba engleză present înseamnă prezent dar și cadou)" - James Borg: "Puterea minții:

continuare din pagina 2

Așa voi sărbători și acest Crăciun, cu laudă și mulțumire pentru Dumnezeu care L-a trimis pe Fiul Său în această lume ca să-mi arate cât de mare e dragostea Lui pentru mine. Vestea că El s-a născut ar trebui să fie cea mai

schimbă-ți gândirea, schimbă-ți viața".

Consider că lectura acestei lucrări pe care am citit-o cu interes motivat, cu Biblia la îndemână, a fost un dar providențial deoarece confruntată cu principiul efectului asupra relației om-Dumnezeu, s-a manifestat ca un factor de susținere a credinței și mărire a entuziasmului față de Biblie.

Am primit daruri minunate pentru care Domnul s-a folosit de frați și surori din biserică: întâlniri de studiu și dezvoltare personală, cărți scrise parcă anume pentru mine, conferințe care să-mi întărească horârea de a nu permite Moșului Crăciun să deturneze Sărbătoarea Întrupării Mântuitorului spre lucruri fără valoare pentru suflet, cunoștințe deloc întâmplătoare, cuvinte de încurajare, toate ca să dea conținut viu promisiunii: "Nu te teme, căci Eu sunt cu tine; nu te uita cu îngrijorare, căci Eu sunt Dumnezeul tău; Eu te întăresc, tot Eu îți vin în ajutor. Eu te sprijinesc cu dreapta Mea biruitoare." (Isaia 41:10)

Slavă Ție, Doamne, în veci, Amin!

Irina Gherghel

îmbucurătoare pentru noi de aceste sărbători.

„S-a născut Cel fără de-nceput
Din iubire la noi a venit
Veniți dar la iesle să ne închinăm,
Inima în dar să-I dăm.”

Roxana Tentiș

Biserica Creștină Baptistă
"BIRUINȚA"

Telefon: (004) 0362-411252 www.biruinta.ro;
e-mail: contact@biruinta.ro
430131 Baia Mare, str. Iuliu Maniu nr.3B

Responsabil număr: Amalia Matei
Tehnoredactare: Dan Matei

Anunțuri

Joi ora 18.00 Ajunul Crăciunului: serviciu de închinare

Vineri ora 10.00 Sărbătoarea Nașterii Domnului: serviciu de închinare

Vineri ora 18.00 Sărbătoarea Nașterii Domnului: serviciu de închinare

Duminică ora 09.30 Grupurile de rugăciune

Duminică orele 10.00 și 17.00 Servicii de închinare.

An XVI, Nr. 786 din 20 decembrie 2015

EDITORIAL

Pastor Daniel Chereji

DIN CUPRINS:

pag. 2 **Încă un crăciun**

pag. 3 **Daruri minunate**

„„Iată, fecioara va fi însărcinată, va naște un Fiu, și-I vor pune numele Emanuel” care, tălmăcit, înseamnă: „Dumnezeu este cu noi.””
(Matei 1:23)

CUM ESTE REGELE TĂU?

„Căci un Copil ni S-a născut, un Fiu ni S-a dat, și domnia va fi pe umărul Lui...” (Isaia 9:6)

Omul a ieșit în stradă și dintr-o dată a rămas perplex. Apoi, cu vocea găuită și-a strigat cu disperare vecinul, folosindu-și graiul specific: „Vasile, adă patentu' că o picat Cristos”.

Ce s-a întâmplat de fapt era că vântul spulberase bucata de tablă așezată la răscrucea dintre drumuri, care presupunea că îl înfățișează pe Cristos, iar săteanul grijuliu s-a grăbit să repare ceea ce vre-

mea potrivnică stricase.

Dincolo de comicul situației, este tragic faptul că există atâția oameni care au dumnezeu închipuit care poate fi reparat cu patentul și ținut cu ciocanul.

„Lemnarul îmbărbătează pe argintar; cel ce lustruiește cu ciocanul îmbărbătează pe cel ce bate pe nicovală, zicând despre îmbinare: „Este bună!”, și țin-tuiește idolul în cuie ca să nu se clatine.” (Isaia 41:7)

Nu este de mirare că un astfel de dumnezeu care de fapt există doar în plămăsmuirea minții omului, nu inspiră nici un fel de teamă, nici un respect și nu impune ascultare.

Din același motiv, pentru cei mai mulți sărbătoarea Crăciunului este foarte populară. Atâta vreme cât are în prim plan un copilăș neajutorat căruia îi plânge toată lumea de milă și care nu are absolut nicio pretenție de la nimeni, genul acesta de sărbătoare este de-a dreptul convenabil. Completat și aseasonat cu câteva fapte de caritate

Continuare pag. 2

care nu fac decât să amorțească conștiința injectată cu microbul păcatului, tabloul unei sărbători ratate este complet.

Mă distanțez în totalitate de o asemenea imagine a Celui pe care-l sărbătoresc eu.

Regele meu nu este nicidecum din tablă și nu poate fi ținut în cuie și nici reparat cu patentul, nici chiar reprezentarea Lui nu este posibilă. Este adevărat că i s-au bătut cuie în mâini dar numai pentru că așa a vrut El, iar acum este viu în veci vecilor, fără ca cineva să-l mai poată atinge ca să-i producă rău.

Regele meu a devenit (și) om, născându-se în iesle, dar acest lucru nu îl face cu nimic mai prejos de ceea ce a fost dintotdeauna: Dumnezeu din Dumnezeu adevărat.

Regele meu S-a născut pe paie, dar doar pentru a mă învăța pe mine lecția smereniei și a umilinței.

Regele meu a acceptat să fie sărac doar din dorința de a îmbogăți pe săracii pământului printre care mă număr și eu.

Regele meu a trăit printre oameni, a suferit pentru păcate, a murit, a înviat și apoi S-a înălțat la dreapta lui Dumnezeu. Regele meu șede pe tronul din cer

unde i S-a dat toată puterea și autoritatea, atât în ceruri cât și pe pământ.

Regele meu este plin de milă și îndurare, dar în același timp ochii Lui sunt ca para focului, astfel încât ne-legiuitul nu încapă nicidecum în preajma Sa.

Regele meu mă iubește cu o dragoste veșnică, însă tocmai lucrul acesta este pentru mine imboldul care mă forțează să răspund cu dragoste la dragostea Lui.

Regele meu cere pocăință, credință în El, ascultare deplină și nu își împarte slava cu nimeni. Sub domnia Lui sunt scutit și în siguranță, mă pot bucura de călăuzire, odihnă și pace. Regele meu așteaptă de la mine curăție și sfințenie. El cunoaște toate gândurile și faptele mele, în asemenea măsură încât în ziua judecății va trebui să dau socoteală de orice cuvânt voi fi rostit.

Regele meu a venit să facă din mine un cetățean al Împărăției Sale, iar când S-a întors în cer a făcut promisiunea că va reveni să mă ducă și pe mine în glorie. Acesta este Regele meu iar eu îi sunt dator cu viața, viață pe care El a venit aici ca să o răscumpere și să o înnoiască. Dar regele tău cum este?

pastor Daniel Chereji

ÎNCA UN CRĂCIUN

În fiecare an când suntem în preajma Crăciunului stau și mă gândesc cum aș putea să-L sărbătoresc mai bine pe Domnul Isus. Care ar fi cel mai bun mod de a-I arăta faptul că sufletul meu e plin de bucurie pentru că El s-a născut?

Oricât aș încerca să găsesc soluții, știu că El îmi cunoaște sufletul mai bine ca oricine.. și știu că ceea ce dorește El de la mine este să-L închin viața mea, știu că asta Îl bucură cel mai mult indiferent al câtelea Crăciun îl sărbătoresc. Și deși

acest lucru poate suna a „clișeu”, nu este... dimpotrivă. Dumnezeu dorește mereu același lucru doar că intensitatea dăruirii mele trebuie să fie mereu mai mare. Știu că Își dorește să-mi amintesc de fiecare dată, în fiecare an, DE CE S-a născut, să-mi amintesc că de fapt a venit pe pământ ca să-mi schimbe mie viața și să-mi facă cel mai mare bine pe care putea să mi-l facă cineva vreodată iar toată mulțumirea si laudele să fie pentru El.

continuare în pagina 4

POVESTE PENTRU PĂRINȚI

*Copiii astăzi nu mai știu
Povestea cea adevărată
De ieslea ce adăpostea
Dumnezeirea întrupată.
Povești cu reni și Moș Crăciun
Copiilor azi li se spun,
Și de magie povestesc
Reclamele ce strălucesc.
N-ai vrea mai bine să le spui
Copiilor, povestea Lui?
De Prunc, de iesle și-o fecioară,
Despre păstori ce-n camp aflară
Au auzit întâia oară*

*O voce ce venea din cer
Că S-a născut Emanuel,
Prin glas de îngeri răsunând
Și mântuire aducând.
De cei trei magi din răsărit
Ce să se închine au venit,
De steaua ce-i călăuzea,
N-ai vrea să spui povestea Sa?
Și chiar de nu vrei să le spui
Ai să te pleci în fața Lui
Căci el e Domn și împărat
Și veșnic e glorificat.*

Rodica Pașca

DARURI MINUNATE

"Poporul, care umbla în întuneric, vede o mare lumină; peste cei ce locuiau în valea umbrei morții răsare o lumină.... Căci un Copil ni s-a născut, un Fiu ni s-a dat, și domnia va fi pe umărul Lui. Îl vor numi: "Minunat, Sfetnic, Dumnezeu tare, Domn al păcii.""

(Isaia 9:2,6)

Minunat, minune - sunt cuvinte care indică atâta frumusețe, stare de bine, excelență într-un obiect, persoană, gând, proiect sau acțiune, încât termenul de comparație nu poate fi găsit în sfera realității firești, comune, deoarece depășește posibilul uman ci trebuie legat în mod obligatoriu de supranatural, de divinitate. De aceea nici verbul "a minuna" nu are același conținut semantic cu adjectivul sau substantivul, reținând cu precădere efectul reflexiv al acestora asupra subiectului: care se uimește, se miră, rămâne uluit, mut de admirație; dar și neîncrezător, derutat, perplex. Ce întinsă plajă de nuanțe!

Unde ne situăm în această diversitate noi, cei care am primit Lumina și Duhul Lui drept călăuză și sfetnic pe calea cea îngustă și nu lipsită de primejdii, capcane bine camuflate de Înșelătorul?

Răspunsul este strict personal și individual: eu "exult la margine de masă" scriind aceste gânduri cu dorința de-a împărtăși un sentiment de imponderabilitate care-mi scaldă ființa într-o lumină bland și umple sufletul cu bucurie, pace, siguranță - bucurie greu de ascuns; lumea are pentru aceasta expresia "ai prins pe Dumnezeu de picioare?" Această descriere este inexactă, explicabilă din perspectiva de observare exterioară, însă da, vorbim despre relația personală pe care - prin harul Său - o avem cu Creatorul. Căci pe cel care se apropie de El cu încredere, smerenie și pocăință acceptând ca Domn și Mântuitor pe Isus Hristos, Dumnezeu îl răsplătește în chip minunat dăruindu-i statut de copil, înfiat; și ca un părinte bun, îl ia de mână, îl învață să meargă, apoi discret, urmărește creșterea și alergarea lui, gata oricând să intervină la nevoie. Așa face Dumnezeu celui care se bizuie pe El; nu îl lasă de rușine ci îi dă cu generozitate la vremea potrivită exact ce are trebuință. Altfel spus:

"Când discipolul e pregătit - apare și maestrul".

continuare în pagina 4